

عنوان مقاله:

بررسی نهاد داوری در قرارداد های پیمانکاری با تکیه بر رویه قضایی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی حقوق ساخت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علیرضا مشهدی زاده - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

علی مهری - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

در دنیای پر شتاب امروزی جهت رسیدن به توسعه پایدار، هر کشوری ناگزیر به ایجاد بسترهای مناسب و ایجاد زیر ساخت های بنیادی و مورد نیاز خود است. دولت ایران در ایجاد و نگهداری این زیر ساخت ها که در قانون از آنها به اموال عمومی تعبیر گردیده، نقش حاکمیتی دارند. در این راستا می توان به مواد 25 قانون مدنی و اصل 44 قانون اساسی و همچنین ماده 2 آیین نامه اموال دولتی 2 نیز اشاره نمود. در چهارچوب مدیریت اجرایی و مالی و برنامه ریزی توسعه کشور، قانونگذار در سال 1351 قانون برنامه و بودجه کشور را مصوب و در ماده 23 این قانون (قانون برنامه و بودجه کشور) 3 ضمن اینکه سازمان برنامه و بودجه بعنوان متولی پروژه های عمرانی تلقی گردید ساختار قراردادی و شرایط عمومی پیمان نیز از سوی این سازمان پیشنهاد که پس از تصویب هیات وزیران برای کلیه دستگاه های اجرایی 4 کشور نیز لازم الاجرا می باشد. مطابق همین قانون کلیه دستگاه های اجرایی کشور به منظور اجرای طرح های تملک دارایی های سرمایه ای ملزم به انعقاد قرارداد با شرکت های پیمانکاری واجد صلاحیت می باشند، که صلاحیت پیمانکاران باید از سوی همین سازمان احراز گردد 5 و شرایط اخذ صلاحیت مطابق با آیین نامه طبقه بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران مصوب 1381/12/11 می باشد. همچنین سازمان برنامه و بودجه در راستای ماده 23 قانون برنامه و بودجه، پس از انقلاب نسبت به اصلاح شرایط عمومی و خصوصی پیمان تحت عنوان نشریه 4311 اقدام و در تاریخ 78/3/3 به دستگاه های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران ابلاغ گردید. در شرایط عمومی پیمان جدید بر خلاف نسخه قبلی آن نهاد داوری برای حل و فصل اختلافات فی مابین کارفرمایان و پیمانکاران تحت عنوان ماده 53 در شرایط عمومی پیمان گنجانده شد و سازمان برنامه و بودجه و به تبع آن شورای عالی فنی بعنوان نهاد داوری نیز اعتبار خود را پیدا نمود، در صورتیکه در شرایط عمومی پیمان قبل از سال 1378 نیز مرجع حل و فصل اختلافات طرفین قراردادهای عمرانی نیز محاکم دادگستری معرفی شده بود. در این مقاله سعی میشود به نقد و بررسی ظرفیت های حقوقی نهاد داوری شورای عالی فنی سازمان برنامه و بودجه و همچنین به تحلیل ارای متفاوتی که در خصوص اختلافات پیمانکاران در محاکم ملی صادر گردیده اشاره شود. همچنین دامنه پذیرش رسیدگی به اختلافات قراردادهای عمرانی به معنای خاص خود که شرایط عمومی پیمان را منظم به خود دارند و نحوه پذیرش و اجرای آرای صادره از سوی نهاد داوری سازمان برنامه و بودجه مورد بررسی و تحلیل قرار میگیرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1022985>

